Liepsnelė

Laikraštis leidžiamas nuo 2005m. gegužės mėn.

Nr.10 (152) 2017,spalis

Suvainiškio šv. Apaštalo Jokūbo parapija

„Liepsnelėje“ skaitykite:

Irena Varnienė Gyvenimas ir yra stebuklas – **2psl.**

Liucija Kirstukienė Nuo Skardžio upelio krantų... **– 3 psl.**

Kalendorius – 4 psl.

Reda Kiselytė Miniatiūros **– 4 psl.**

****

Bažnytinio kalendoriaus datos

Lapkritis

1d. VISI ŠVENTIEJI

2 d. MIRUSIŲJŲ MINĖJIMO DIENA (VĖLINĖS**)**

9d. Laterano bazilikos pašventinimas

16 d. ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, GAILESTINGUMO MOTINA

26 d. KRISTUS, VISATOS VALDOVAS (KRISTUS KARALIUS)

****

Selekcininkas

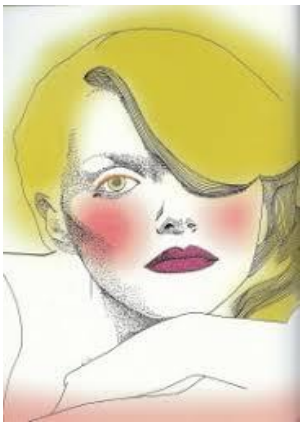

Pavydo dvi rūšys
viena balta, kita juoda.
Porūšių kur kas daugiau,
o veislių nesuskaičiuoju.
Šiandieną išvedžiau
naują veislę,
tik nepasakysiu
Iš kurios rūšies.
Ją pavadinau
tavo vardu.

Rimgaudas Valentinas Graibus

2012-01-18

****

Gyvenimo skonis

Sakmė

Kartą Mokytojas paklausė mokinio:

– Ar jauti oro skonį?

Mokinys ėmė uostyti miško orą ir išvardijo keletą kvapų.

– Taip, tavo uoslė nebloga, kaip dėl skonio?

Mokinys tarsi šuo keletą kartų iškišo liežuvį ir suglumo.

– Gerai, – nusišypsojo Mokytojas, šoko už nugaros ir užspaudė savo auklėtiniui burną ir nosį. Mokinys suprato, kad priešintis beprasmiška, bet po minutės suveikė savisaugos instinktas: jis ėmė spardytis ir rangytis. Tada Mokytojas paleido jį ir mokinys visa krūtine įkvėpė Gyvenimą.

– Gyvenimo skonis, – atgavęs kvapą ištarė jis.

– Tikrai taip. Visada turi jausti šitą skonį. Šis skonis yra ir vandenyje, ir maiste, ir daug kur kitur. Nevalgyk to, kas be tikro skonio, nekalbėk su tuo, kuris neturi sielos, gerk iš Gyvenimo taurės su malonumu, bet neskubėk, nes gali ištuštinti ją greičiau, negu reikia, arba gali ir visai ištaškyti.

Raktas.- 2017, Nr.17(26), p.1.

Gyvenimas ir yra stebuklas

Ir žmonės, ir gyviai, ir gamta turi savo būties ritmą ir slaptį. Kaip pastebimai trumpėja diena, tolsta paukščių virtinės, tyla jų giesmės, medžiai barsto gelstančius lapus, raudoniu plieskia klevai ir vėsa persmelkia ne tik kūną, bet ir sielą. Rudenėja... Bet mintyse ir širdyse išsaugokim džiaugsmą ir pozityvų mąstymą.

Dažniausiai matoma tai, kas praėjo. Todėl praeitis ir idealizuojama. Bet pačiam žmogui būtų daug geriau, jei jis išmoktų džiaugtis šia diena ir dabarties laimėjimais. Juk tiek daug palaimos ir šviesos dovanojo ką tik pasibaigę rudeniniai Trakų ir Šiluvos atlaidai, Lietuvos fondo remtas nuomonių pasikeitimo, diskusijų festivalis Birštone apie religijos laisvę Lietuvoje, apie aukštojo mokslo reformą, apie regionų vystymą, apie žmogaus teisių sampratą, apie diskutavimo, bendravimo kultūrą, gebėjimą išklausyti ir girdėti kito nuomonę, apie susikalbėjimą be aštrumo, atžarumo, rėkimo ir kito žeminimo. O kultūra plačiąja prasme leidžia atsinaujinti ir atgaivinti sielą. Anot Tomo Venclovos, kai žmogus daug daug skaito, keliauja, pamato ir pamiršta, vis tiek kažkas lieka. O kas lieka, ir yra kultūra.

Daugybė gražių dalykų vyksta ir Jūsų parapijoje, kaimuose, miesteliuose, šeimose. Tik pastebėkime ir vertinkime, tik mokėkime džiaugtis. Svarbiausia saugotis negatyvių minčių tiek apie savo gyvenimą, tiek apie kitus žmones, priešintis pagundoms tapti negatyviam, pašiepiančiam, atsainiam, ciniškam, atimančiam drąsą, pavydžiam, prislėgtam rūpesčių. Verčiau mūsų mintys bus geros, kilnios, taurios ir šventos, juk visa galime Kristuje. Tik pozityvus mąstymas lemia gyvenimo sėkmę, sveikatą ir gerovę.

Spalio 25 dieną minima Konstitucijos diena. Ji – pagrindinis šalies įstatymas, įtvirtinantis piliečių laisves, teises ir atsakomybes. Savo teises žino beveik visi, o atsakomybes, žiūrėk, ir pamiršta. Šįkart dėmesį atkreipiau į vaiko Konstituciją. Joje teigiama, kad kiekvienas vaikas turi teisę į daugybę dalykų: į nemokamą gydymą, laimingą vaikystę, teisę mokytis, ugdyti talentą, į poilsį ir žaidimus, į savo nuomonę, į asmeninį gyvenimą, į teisę gyventi kartu su abiem tėvais, bendrauti su šeima, į ypatingą priežiūrą negalios atveju, teisę būti apsaugotam nuo tabako, alkoholio (tik kodėl prie mokyklų viešai rūko net penktokai?), teisę namuose padėti tėvams ir seneliams, būti apsaugotam nuo smurto, teisę susitvarkyti kambarį, laikytis elgesio taisyklių... O gal tai jau pareiga? Kas lemia, kad pareigas pamiršta ne tik suaugę, bet ir vaikai? Mikrorajone, kur jie žaidžia, vėjas nešioja saldainių popieriukus, traškučių pakuotes... Iš dažno lūpų išsprūsta keiksmažodžiai, pykčio lavina... Liūdna, kad negatyvumas paliečia ir vaiko sielą. Albertas Einšteinas yra paskęs: „Yra tik du būdai gyventi. Vienas – galvoti, jog stebuklų nebūna, o kitas – galvoti, jog viskas ir yra stebuklas.“ Taip pat ir Tavo gyvenimas, kupinas meilės, o ji susijusi su atsakomybe.

Tik pozityviai prisimename į Amžinybę iškeliavusius artimuosius. Vėl puošime, tvarkysime jų kapus ir jausime, godosime...

Vardai išsitrina, nublanksta
Ir marmure, ir akmeny...
Visi laike ištirpstame,
Vėlele, kur dabar esi?

Ar Vėlinių trapi liepsnelė
Ant tavo kapo bus degi?
Pro Amžinybės platų langą
Gal mus stebėdama lydi?

Pasak amerikiečių filosofo ir psichologo Viljamo Jano, gyvenimą reikėtų skirti tam, kas išliks ilgiau negu mūsų gyvenamas laikas.

Irena Varnienė,
Lietuvos kaimo rašytojų sąjungos Rokiškio skyriaus narė

****

Keistuoliai

– Ko tik neprisigalvoja šiais laikais žmonės, – kalba vienas jaunikaitis kitam. Telegrafas be vielų, lėktuvas be motoro, garlaivis be dūmų, karieta be arklių.
– Teisingai! Bet aš laukiu dar vieno puikaus radinio.
– Kokio?
– Pasogos be žmonos.

****

Reikia Dievo pasaulyje ieškoti, o ne bijoti velnio. **Arnoldas Valkauskas**

Nuo Skardžio upelio krantų...

Vaizdingame Žiobiškio krašte, prie sraunaus Skardžio upelio išsidėsčiusiame dviejų sodybų Pagados kaime, gyveno Bajorūnai. Vienoje sodyboje gyveno vyresnieji broliai Kazimieras ir Juozapas, kitoje – Petras ir Emilija Bajorūnai. Petras buvo žinomas vargonininkas, pats savo rankomis kūrė muzikos instrumentus, Emilija – išmintinga šeimos moteris. Jų šeimoje augo sūnus Povilas ir dukros Irena ir Leonija. Visi trys gabūs, talentingi. Povilas paveldėjo tėvelio rankų meistriškumą, dukra Leonija tapo, kaip ir tėvelis, muzikante, o Irena siekė meno studijų, tapo dailininke – grafike, rašo eiles. Jos sielą labiausiai paveikė supančios gamtos grožis, dėdės Juozapo auginamų įvairiaspalvių jurginų jūra ir muzika, nuolat skambėjusi tėvų namuose. Apie savo gimtinę Irena rašė: „Tai buvo vienas gražiausių kampelių Žiobiškio apylinkėse. Vandeningas upelis vingiavo gilia ledynų išgraužta griova, sraunus, gilus ir žuvingas. Slėnis buvo šaltiniuotas, mušė didžiulė versmė. Pakrantėse augo šermukšniai, lazdynai, ievos ir putinai. Gėlių įvairovė begalinė. Jų žydėjimo laikas buvo ilgas, nes pietinių griovos kraštų įdubose ledai išlikdavo ilgai, todėl ir uogos ar riešutai prinokdavo mėnesiu vėliau.“

Irena Bajorūnaitė gimė 1937 metų spalio 15 d., mokėsi Žiobiškio septynmetėje mokykloje. Ją baigusi dirbo kolūkyje. Vėliau įstojo ir baigė Telšių taikomosios dailės technikumo dailiojo metalo apdirbimo skyrių. 1960 - 1966 metais studijavo Valstybiniame Vilniaus dailės institute grafikos fakultete. Po studijų dirbo suvenyrų bei reklamos kūrimo srityse. Irena yra išbandžiusi pastelę, akvarelę, piešinį, kuria ekslibrisus, rašo eiles, rengia savo darbų parodas. Nuo 1966 metų yra Dailininkų sąjungos narė. Yra išleidusi dvi poezijos knygas: „Meilė ir Rokiškis“ ir „Laiko kraitė“. Menininkė be galo stiprios valios. Patyrusi skaudžių likimo smūgių, iškentusi sunkias sveikatos problemas, surado savyje jėgų pakilti ir kurti, šiuo metu užsiima tapyba akrilu, iki pat garbaus amžiaus yra išsaugojusi žvalų protą, nestokojanti humoro jausmo, autoironijos. Irenos dukros ir sūnus su šeimomis gyvena Vokietijoje. Jų likimai taip pat susiję su menu, muzika. Dukra Jonė – Sarbriukeno aukštosios muzikos mokyklos profesorė. Sūnus Vilmantas – Saarlando krašto radijo simfoninio orkestro obojistas, šiuo metu studijuojantis dirigavimo mokslus Hamburgo konservatorijoje. Dukra Rūta yra baigusi Kelno aukštosios mokyklos dizaino studijas ir dirba dizainere spaudos srityje.

Kasmet per Šv. Baltramiejaus atlaidus į gimtąjį Žiobiškį sugrįžta kraštiečiai. Į šių metų kraštiečių susitikimą po 14 metų pertraukos atvyko dailininkė Irena Bajorūnaitė, sunkiai vaikštanti, tačiau kupina gyvenimo džiaugsmo, suradusi savyje energijos, pakilios nuotaikos. Irena atvežė savo kūrybos parodą pavadinimu: „Šis tas iš mano kelionės“, kuri buvo eksponuota bažnyčioje ir bendruomenės namuose. Sudėtinga grafikos technika atliktuose darbuose švietė gili kūrėjos pasaulio pajauta, meilės, kančios, sakralumo temos, žmonių išgyvenamos emocijos, įvairios dvasinės būsenos, kurias dailininkė atskleidžia senovės lietuvių panteistinės religijos vaizdais. Garbingą 80-ties metų gyvenimo jubiliejų šiais metais švenčianti menininkė Šv. Baltramiejaus atlaidų išvakarėse susitiko su kaimo bendruomene, dalyvavo Žiobiškio kaimo 340 metų jubiliejaus šventėje, skaitė savo eiles, buvo pasveikinta su amžiaus sukaktimi. Ačiū Žiobiškio krašto dukrai už dovanotus dvasinius turtus. Jie priverčia sustoti, žvelgti, matyti ir jausti, jie skleidžiasi ir skverbiasi į širdis, pasiekia dvasios gilumas. Ačiū už skleidžiamą gyvenimo meilę bei žmogaus būties žavesį Visagalėje šviesoje.

Mes sugrįžę iš tolių svečių,
Minioje ieškom žinomo veido,
Šilumos ir gerumo,
Tėviškėnų akių,
Prie upokšnio šermukšnio ant skardžio.

Paukščiai grįžta šiltųjų kraštų,
Žuvys neršti atplaukia iš jūrų,
Lemtis leidžia dažnai mums
Slenkstį peržengti vėl
Į vaikystės jau užmirštą būvį.

Nukelta į 4 psl.

****

Dievas galvoja apie mus, bet jis negalvoja už mus. **Žanas Kokto**

Lapkritis

1 T Apr 7,2-4.9-14; Ps 24; 1 Jn 3,1-3; Mt 5,1-12a
2 K Rd 3,17-26 arba Dan 12,1-3; Ps 25 arba Ps 42; Rom 8,14-23 arba Rom 8,31b-35.37-39; Lk 7,11-17 arba Jn 5,24-29
3 P Rom 9,1-5; Ps 147; Lk 14,1-6
4 Š Rom 11,1-2a.11-12.25-29; Ps 94; Lk 14,1.7-11
5 S XXXI EILINIS SEKMADIENIS (III sav.)
Mal 1,14b-2,2b.8-10; Ps 131; 1 Tes 2,7b-9.13; Mt 23,1-12
6 P Rom 11,11,29-36; Ps 69; Lk 14,12-14
7 A Rom 12,5-16a; Ps 131; Lk 14,15-24
8 T Rom 13,8-10; Ps 112; Lk 14,25-33
9 K Ez 47,1-2.8-9.12 arba 1 kor 3,9b-11.16-17; Ps 46; Jn 2,13-22
10 P Rom 15,14-21; Ps 98; Lk 16,1-8
11Š Rom 16,3-9.16.22-27; Ps 145; Lk 16,9-15
12 S XXXII EILINIS SEKMADIENIS (IV sav.)
Išm 6,12-16; Ps 63; 1 tes 4,13-18; mt 25,1-13
13 P Išm 1,1-7; Ps 139; Lk 17,1-6
14 A Išm 2,23-3,9; Ps 34; Lk 17,7-10
15 T Išm 6,1-11; Ps 82; Lk 17,11-19
16 K Iz 9,1-3.5-6; Ps 113; Gal 4,4-7; Jn 19,25-27
17 P Išm 13,1-9; Ps 19; Lk 17,26-37
18 Š Išm 18,14-16; 19,6-9; Ps 105; Lk 18,1-8 arba Apd 28,11-16.30-31; Ps 98; Mt 14,22-33
19 S XXXI EILINIS SEKMADIENIS (I sav.)
Pat31,10-13.19-20.30-31; Ps 128; 1 tes 5,1-6; Mt 25,14-30
20 P 1 Mak 1,10-15.41-43.54-57.62-63; Ps 119; Lk 18,35-43
21 A Zch 2,14-17; Mt 12,46-50
22 T 2 Mak 7,1.20-31; Ps 17; Lk 19,11-28
23 K 1 Mak 2,15-29; Ps 50; Lk 19,41- 44
24 P 1 Mak 4,36-37.52-59; 1 Kr 29,10-12; Lk 19,45-48
25 Š 1 Mak 6,1-13; Ps 9; Lk 20, 27-40
26 S Ez 14,11-12.15-17; Ps 23; 1 kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46
27 P XXXIV eilinio laiko savaitė (II sav.)
Dan 1,1-6.8-20; Dan 3,52-56; Lk 21,1-4
28 A Dan 2,31-45; Dan 3,57-61; Lk 21,5-11
29 T Dan 5,1-6.13-14.1616-17.23-28; Dan 3,62-67; Lk 21,12-19

30 K Rom 10,9-18; Ps 19; Mt 4,18-22

****

Atkelta iš 3 psl.

Man gimtinės brangus šviesulys
Kelią švies per negandas ir skausmą,
O gyvybės laidoj, kaip motulės dainoj,
aš dėkosiu už tą meilės jausmą.
(Eilės I. Bajorūnaitės)

Parengė Liucija Kirstukienė

****

Miniatiūros

Baikštuolis

Baikščiam žmogui einant per drebulyną dar labiau plaka baikštuolė širdis...

Paskutinis veiksmas

Metai pėdino į paskutinį savo gyvenimo užutėkį... Toks jau gyvenimo dėsnis, bet širdis vis tiek troško iškrėsti kokį nors pokštą...

Skirtingi veiksmai

Kieme švelnias plunksneles kedeno zylė, o rainas katinas kūrė viziją apie sočią vakarienę.

Reda Kiselytė, „Liepsnelės“ redaktorė

****

Rašykite, siūlykite, diskutuokite. Visada laukiame Jūsų laiškų!

Tiražas 100 vnt. Leidinį parengė „Liepsnelės“ redakcija, el. paštas: suliepsnele@yahoo.com